

Znáte Klánovice???

Dnes je to jedna z částí hlavního města Prahy dříve letovisko vzdálené 20 km od středu města. Tato obec ležící z části v lese a z části v polích byla letoviskem většinou pražských živnostníků, drobných podnikatelů. Ing. arch. Utěšil, též jeden z letních hostů vybudoval areál zvaný "lázně". Byl to krásný 25 m bazén s kašnami tanečním parketem, tanečním sálem, malým tanečním sálem restaurací, kuželníkem, tenisovým hřištěm, parkovistěm s altánem pro řidiče. Altánek na tenise i pro řidiče byl vybaven vším komfortem jakož i kabiny a sprchy pro koupající. Bylo to na tehdejší dobu velkolepé, ale pouze společenské. Mimo to byl v Klánovicích i sportovní život a to nejen v Law tenis klubu Klánovice, ale i golf club Praha. Tento sport se dostal do Klánovic tak, že GCP měl hřiště v Motole odkud asi po deseti letech od svého - založení byl vyhoštěn zrušen nájem. Představitelé klubu hledali dlouho až našli lesy v Klánovicích. Baron Lichtestein daroval cca 90 hektaru lesa, baron Ringhoffer - náruživí golfista z Velkých Popovic se postaral o strojní park a paní Havránková nadšená golfistka vlídná osoba a značně majetná sehnala další mecenáše (dnešní sponzory), mezi nimi byl Jan Masaryk a už se začalo pracovat a budovat. V roce 1937 byla postavená klubovna, stará dřevěná klubovna byla převezená z Motola. Obě budovy stojí na hřišti do dnešního dne.

Ale hřiště je značně zdevastované. Devastaci způsobil totalitní režim nejen tím, že zakázal v Klánovicích golf hrát, ale i tím že povolil bytovky a veškerá kanalizace byla svedená do potůčku který vedl do lesa a do areálu golfového hřiště. Co se stalo? Plno smradu, některé části jsou jako plovoucí ostrovy se stromy, které odcházejí. Tato část lesa je chráněnou oblastí pro výskyt vzácných druhů rostlin i ptáku a jiných zvířat. Je velmi smutné když se stále nacházejí lidé, kteří pro svůj vlastní prospěch jsou ochotní se snížit a dělat rázné kejkle mejkle, staví se jinak do očí a jinak jednají a prodloužili tak o plné 3 roky golfistům vrátit golfové hřiště v Klánovicích nejen do původního stavu a dát Klánovicím zastaralou popularitu v Evropě a pomoci nemalou část vstupu naší malé české zemi do Evropy. Klánovické hřiště bylo sice neúplné pro světové mistrovské parametry - pro válku nemohlo být dokončeno. Bylo vybudováno 9 jamek a dalších 9 jamek se začalo dodělávat. Za války byla část hřiště a to 6 jamek perfektně udržováno. Po válce druhých 9 jamek nemohlo být dokončeno pro totalitu. Na třech jamkách nebilo možno hrát protože byly v blízkosti klubovny , kterou zabrali Němci a jamky využívali jako parkoviště pro auta. Bylo výhodné protože bylo skryto v lese, ale stejně si je pak ke konci války " hloubkaři" vyhlédli a ostřelovali.

Proto svou perfektní úpravu a scenerii bylo toto hřiště považováno za nejhezčí ve střední Evropě. Greeny " jamkoviště" byli bez plevele a tráva byla jak jemný perský koberec. Každá jamka měla své vlastní zavlažování - ne automatické jako je to dnes. Ráno správce golfového hřiště pan Truhlář, který měl všechny jamky jako svou zahrádku nebo alpínkář svou alpínku.

Vzal dlouhou bambusovou tyč a vybičoval rosu z trávníku, toto bylo prospěšné nejen trávníčku, ale i hráčům protože rosa nebrzdila míče. Bičováním odstranil i hromádky hlíny, kterou dovedou žížaly jedinečně vystrkat na povrch a tvoří tak další zábranu golfistovy, aby se co nejistěji a nejméně ranami dostal do jamky. Fairwaye byly dosti úzké mezi stromy jak listnatými tak jehličnatými.

Golfistům se často stává, že při hře se dostanou vlevo nebo vpravo mimo fairway a jejich míč pak leží na vedlejší " jamce". To se v Klánovicích nemohlo stát, aby snadno odehrál zpět na jamku

kde hraje. Prostě byl v lese. Když byl podzim a i vlastně na jaře a v létě ležel míč v listnatém lese to nebylo jednoduché jej nalézt. Jedna kouzelná jamka č. 4 se hrála asi ze čtyř metrového valu. Muži hráli u trati která vede z Masarykova nádraží do Kolína přes velkou rezervaci vody " rybníček" uprostřed vřesoviště. Ženy měli před sebou rovněž vřesoviště a kousek louky než se dostaly na fairway tj. na ostříhanou zelenou plochu. Na jaře louka byla rozkvetlá a plná bylých kopretin a když byla rána krátká, nebylo bílý míček snadné v té záplavě běloby nalézt. Na podzim pak bylo krásně hrát přes krásné růžové fialové vřesoviště na sytě zelený trávník. A jamka č 5 tam měli muži ze svého odpaliště přímo uprostřed velkou břízu, skoro každý se dostal míčkem do větví a tento neslavně skončil ve vysoké trávě, vřesovišti. Kdo měl štěstí tomu míček proletěl. Bilo mnoho stíznosti na tu krásnou břízu a když se na schůzi výboru začalo hlasovat o tom, že by bylo lepší jí pokácet a všechny byli proti. Další jamkou byla sedmička. Tam měli ženy před sebou něco jako hluboký bunkr kde sice byl písek a v něm se dařilo borovičkám. Tyto sice nebyly husté, ale značně nepříjemné. Byla to jamka dosti dlouhá na pět ran a asi uprostřed na pravé straně byl malý mělký bunkr a před nim ještě navíc takový lalok velkých vzrostlých borovic - taky úsek kdy se hráč sec svojí ranou dostal vpravo místo doprostřed fairwaye. Osmička byla krátká na tři rány a byla sympatická. Pak se přecházelo přes lávku - přes Klánovický " Botič"ještě navíc doplněný setleným listím na devítku. Tento " Botič" byl výborem překřtěn na " Carola River" protože Karla Nováková (moje babička), která sice nehrála, ale fandila a chtěla přecházejícím golfistům rychle uvolnit lávku, šlápla vedle a už tam byla. Pomalu tím měkkým smrdutým materiálem klesala ke dnu, hezky v leže. Její žlutá sukně a bílá blůza nebylo nic proti tomu jak měla mezi prsty onen materiál a hlavně ty její lokýnky jak naplněné trubičky. Na devítce na fairway to celé "čvachtalo".

Klánovice totiž měli vždy dostatek vody ve studních. Dokonce na jaře bývaly sklepy většiny vilek celé pod vodou. Studny měli již v 4-5 metrech vody skoro rovně s povrchem země a byly nevyčerpatelné. Takže na devítce se každý hráč se svlažil nožky.

Obešla se klubovna a šlo se znovu na první jamku kde v lesním tunelu od odpaliště nebyla taky pro nerovné hráče se dostat na výhled protože byla do pravého úhlu a kdo nebyl dost dlouhý tak měl možnost riskovat ránu mezi nějakou tou uličkou mezi vysokými silnými borovicemi a nebo mít jednu ránu na víc.

Dvojka krátká úzká v lesním tunelu a kolem greenu byly samé vzrostlé borovice. Kdo byl první ránou na geenu měl požitek z krásné hry a kdo byl mimo měl nějaké golfové starosti navíc. Pro dnešní dobu neuvěřitelná věc.

Dámská šatna a v ní ani jedna skříňka nezamčená uprostřed místnosti byl stůl s ubrusem a vázičkou s květinami z louky nebo lesa a dosti velká skleněná miska a do misky si každá žena odložila prstýnky, řetízky, hodinky, náramky, a podobné věci a večer to tam našla a když zapomněla tak to našla i po týdnu když přijela na nějakou tu soutěž. Z klubovny dovezené z Motola byl upraven " caddie - house " to je klubovna pro caddie - nosiče holí. Tito hoši měli své stálé hráče nebo byly přidělováni caddemastrem který měl všechny caddie na starosti a i je vyplácel lístky které každý hráč po hře vyplnil a zapsal kolik kol, hodin na cvičné louce sním byl caddie.

Cadde po předání vyplněného lístku obdržel peníze a hráč zaplatil klubu musel za ně nejen ručit, že se nepohybovali volně podle své libosti ale podle golfové etikety a řádu - prostě, aby nepřekáželi ve hře a podobně, ale museli i za ně zaplatit. Ve všední den méně v sobotu a v neděli dvakrát tolik. Nestálo přijít, zapsat se a eventuálně i zaplatit "hostovné" člen se totiž

musel také podepsat čili musel být přítomen. Cizí golfisté měli možnost zaplatit si poplatky ze hry, eventuálně si vypůjčit hole, míčky ba i boty. Pochopitelně po předložení legitimace eventuálně i handicapu "to je ulévá hráče" svého mateřského klubu. Club měl vlastní nádobí - porcelán se znakem klubu. Měl své vlastní vinné sklepy různé druhy vína.

V lese nedaleko klubovny byla na potoce malá přehrada a rezervace různých ryb. Po domluvě mohl člen obdržet nebo jeho hosté čerstvé ryby k obědu nebo k večeři. Obec Klánovice získali další vkusné vilky které postavili členové klubu. Někteří občané Klánovic měli možnost pronajmout svoje nepoužívané místnosti a s nich výdělek na udržování jejich vilek. V Klánovicích bylo i několik pensionů, soukromí zahradnictví takže ovoce a zelenina byla přímo od pramene. Okrašlovací spolek Klánovic se postaral o úpravu lesních cest, vypiskoval chodníky v obci obstaral lavičky i v lese. Pořádal různé zábavy, ochotnické divadlo kouzelníky, poutě. Poutě byla záležitosti slavnou a výnosnou. Tak na příklad pan Batovec " tiskárny na Národní třídě si za vlastní peníze vipučil uniformu "policie" a vybíral pokuty a peníze odevzdal spolku. Pan Vejnar "prádlena a výroba košil Vysočany "si vypůjčil masku medvěda jedna dívka dělala cikánku a chodili a hádali z ruky za peníze které šli do spolku. Jednotlivé dámy si zapůjčili stánky a plachty a prodávaly své výrobky. Takže byl stánek s dortama, s chlebíčky, pivem, vínem limonádou i perníkem to z vlastních zdrojů a peníze odevzdali do spolkové pokladny. Na golf jezdili velké rodiny cizinců - diplomatů, včetně psů dětí a vychovatelek. Vychovatelky si našli někde palouček poblíž klubovny aby se na hřišti nepletli a chovali se disciplinovaně a hráli si s dětmi - chlapi hráli golf i jejich ženy a všem bylo dobře. Celý areál golfu byl oplocen. Našli se i lidé, kteří plot poničili a to proto, aby se lépe dostali do lesa a nasbírali si houby, kterých tam bylo hodně. Pan správce "greenkeeper bydlel v hajence u placin byl to Čechoameričan, který v Americe dělal správce hřiště hlavně udržoval hřiště. Za války golfisté měli v této hájence náhradní klubovnu a šatny. Byli to dva milé lidé", kteří žili pro golf a společnost golfistů. Posezení u nich bylo příjemné v kouzelném prostředí lesa, malého rybníčku cesty lemované hlohy, které byly sestříhány do různých forem.

Posezení v teplých dnech nebo i chladnějších bud před klubovnou nebo v ní bylo zpestřováno příchodem srnek s koloušky, bažantů kteří žili se na louku před klubovnu přicházeli past a nikdo se neodvážil je rušit. Na cvičné louce byl přístřešek s kobercem z umělé hmoty, aby bylo možno trénovat i v době deště.

Cvičná louka byla kolem dokola zarostlá lesem, takže z větší dálky nebylo nic vidět. Nerušeně mohl každý se podle svého kroutit jak žížala než dostal do paměti a těla správný golfový pohyb a švih. Nalezené golfové míčky caddiemi bylo zakázáno od nich kupovat a nikdo s golfistu by to neudělal. Byl nedostatek míčů, většinou jsme je měli označené, takže se vědělo či je míček. Caddie měl za povinnost nalezený míček odevzdat v klubovně správci a obdržel za to peníze.

V Praze dne 3. 5. 1993 Dadula Vladimíra Hradecká – Nováková

Upravil její syn Hradecký Tomáš v Praze 23. března